

Якщо торкатися публікацій взагалі, то, на жаль, їх кількість та рівень останнім часом падає, все частіше науковці вдаються до «менеджерської» доброчесності для того, щоб відповідати встановленим вимогам.

Питань щодо академічної доброчесності та її дотримання дуже багато, її принципи тільки стають частиною нашого повсякденного наукового життя, проте їх дотримання підвищить якість освіти будь-якого рівня та кваліфікацію спеціалістів.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-345-6-11>

МОЯ ВЛАСНА ДУМКА

Бережний Н. О.

студент V курсу

факультету іноземної та слов'янської філології

*Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка
м. Суми, Україна*

Людству завжди здавалося, що воно не встигає за часом: занадто повільна її хода, занадто багато зайвої буденної роботи, яка не дає змоги займатися улюбленими чи найважливішими справами. Можливо, тому часто думки «великих» забігали наперед і передбачали саме ті речі, які б мали бути, на їх думку, вірними помічниками у житті. Згадаймо, хоча б, відомого французького письменника Жуля Верна, який силою своєї уяви ще у XIX столітті створив відео зв'язок, телебачення, підводний човен, гелікоптер, електромобіль, телефон тощо. Помітивши небезпеку у розумних помічниках, американський письменник-фантаст Айзек Азімов у своїй повісті «Фах» посилав людству одне з перших застережень: про унікальну, але небезпечну можливість швидкої і продуктивної освіти, де таке повільне і недосконале створіння, як людина, не передбачається і незабаром буде витіснене з цього процесу. Виявилось, не так багато і часу потрібно, щоб опанувати шкільну програму. Завантажив стрічку – і ти вже читаєш, пам'ятаєш теорему Піфагора, вмієш малювати.

І ось прийшов той день, про який мріяла більшість, – нас оточують безліч помічників, починаючи від праски і завершуючи швидкісним інтернетом та штучним інтелектом. Чи стало легше жити людині розумній? Чи встигає вона тепер зі своєю «армією технічної

прислуги»? Чи стала вона кращою, розумнішою? «Колись час плинув повільніше, – нарікають зараз, – Усі все встигали без прасок, кухонних комбайнів, пилесосів». І мають рацію. Людина ще сто років назад встигала, як не дивно, набагато більше. Ось, наприклад, письменник Бальзак за своє недовге життя у 51 рік написав «Людську комедію», що складалася із 91 твору. Це саме ті, хто мріяв пришвидшити ходу, щоб наздогнати час, без потягів і літаків долали самотужки відстані, щоб поговорити з друзями. А як щодо бажання зустрітися і поговорити з близькими сьогодні? Дивно, що попри всі складнощі у відстані, воно не зникало колись і майже відсутнє зараз. Щодо молоді, то вона спілкується переважно за допомогою гаджетів, не дивлячись співрозмовнику у вічі, і не торкаючись рук одне одного, що зовсім нещодавно вважалося порушенням правил етикету.

Поряд (а, можливо і паралельно?) з людиною «живе» штучний інтелект, що надає безліч можливостей – швидка інформація, необхідна наукова чи будь-яка творча робота сьогодні доступна більшості. Не так важко стало навчатися, захищати дисертацію чи бути професором. Той віртуальний друг допоможе триматися на плаву, знайде у своїй пам'яті будь-яку потрібну інформацію, напише твір чи навіть вірш, намалює, якщо ви того забажаєте, картину. Сторукий і головатий завжди поруч і готовий прийти на допомогу. Та пильніше придивіться: чи справжній це друг? На чашу терезів лягли комфорт побутовий з комфортом розуму і існування людини. То ж чи має наш розум право на комфорт? Здається, ні. Коли він звикає до допомоги і перестає мислити, фантазувати, захоплюватися, дивуватися, тобто будити в собі думку, то людина перестає бути людиною розумною. Нові ідеї, відкриття не мають вже шансів народитися у письменницькій чи професорській голові. Те нове, що буде виникати в розумі штучного інтелекту, буде спрямоване, звичайно, на користь володаря еврики. До чого ж тут людина? Що вона зробила для такої еволюції, нехай і штучного інтелекту. Хіба що поступово звикла красти і користуватися чужими знаннями, презентуючи і позиціонуючи себе як розумну істоту. Здається, таємний ворог давно почав боротьбу з нами: присипляє пильність, привчає красти чужі ідеї, слова, привласнювати цілі проекти, прививає веселітню ліню, від якої наш розум перетворюється на зайвий орган, який за всіма природними законами повинен відмерти, якщо не буде працювати на повну силу.

Нещодавно інтернетом поширився ролик від штучного інтелекту, в якому еволюція (чи деградація?) людства зображена за декілька хвилин. Якою ж прекрасною, натхненною, величною вона виглядала на початку! І яке чуже, незнайоме і вороже створіння постає наприкінці! Ні очей, ні душі і, скоріш за все, позбавлене людського серця. І справа

не тільки в зовнішності. Це зовсім чужа істота, яка не має нічого спільного з людським.

Який же вихід? Відмовитися від того, про що мріяли колись, що бачили у своїх мріях письменники і науковці? Впевнений, що послуги всього штучного повинні працювати виключно на користь людині, приміром, для тих, хто з особливими потребами, хто не може за певних обставин допомогти собі сам. Ця розумна субстанція зможе стати справжнім другом для тих, хто назавжди втратив можливість рухатися, чути, бачити, розуміти. А ті, хто може це робити, впораються самотужки, – це моя власна думка.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-345-6-12>

МОЖЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «АГРОНОМІЯ»

Білоусова З. В.

*кандидат сільськогосподарських наук,
доцент кафедри рослинництва та садівництва
імені професора В. В. Калитки
Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного
м. Запоріжжя, Україна*

Згідно інформації представленої на сайті Вікіпедія, під поняттям штучного інтелекту (ШІ) розуміється «розділ комп'ютерної лінгвістики та інформатики, який швидко розвивається, і зосереджений на розробці інтелектуальних машин, здатних виконувати завдання, які зазвичай потребують людського інтелекту» [1]. Виконувати завдання можуть змінюватися від простих дій (розпізнавання мови чи зображень), до більш складних завдань (ігри чи водіння автомобіля). Проте можливості ШІ набагато ширші і останнім часом він проник практично в усі сфери діяльності людини.

Одним із напрямків використання штучного інтелекту в сільськогосподарському виробництві, а зокрема і галузі рослинництва, є впровадження системи точного землеробства, основою якого є застосування обчислювальної техніки та інформаційних технологій при вирощуванні сільськогосподарських культур. Разом з тим технології